

اثربخشی درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد (ACT) بر کیفیت زندگی و رضایت زناشویی مادران کودکان کم‌شنوا و ناشنوا

حسام عثمانی^۱، دکتر مسعود نجاری^۲

۱. دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی و آموزش کودکان استثنایی، واحد ارومیه، دانشگاه آزاد اسلامی، ارومیه، ایران. (نویسنده مسئول).

۲. گروه روان‌شناسی، مرکز بوکان، دانشگاه علمی کاربردی، بوکان، ایران.

مجله پیشرفت‌های نوین در علوم رفتاری، دوره هفتم، شماره پنجاه و پنجم، سال ۱۴۰۱، صفحات ۱۲۱-۱۱۲

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۱۲/۲۸

تاریخ وصول: ۱۴۰۰/۱۱/۲۵

چکیده

پژوهش حاضر با هدف بررسی اثربخشی درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر کیفیت زندگی و رضایت زناشویی مادران کودکان کم‌شنوا و ناشنوا انجام شد. روش پژوهش نیمه آزمایشی با طرح پیش‌آزمون و پس‌آزمون با گروه گواه بود. جامعه آماری شامل تمامی مادران کودکان کم‌شنوا و ناشنوا شهر سقز در سال ۱۴۰۰-۱۳۹۹ بود که از طریق روش نمونه‌گیری در دسترس از بین افراد واجد شرایط تعداد ۳۰ نفر وارد مطالعه شده و به‌صورت تصادفی در دو گروه ۱۵ نفره آزمایش و گواه جایگزین شدند. ابزار اندازه‌گیری در این پژوهش پرسشنامه کیفیت زندگی سازمان بهداشت جهانی (۱۹۹۸) و رضایت زناشویی انریچ (۱۹۸۳) بود. گروه آزمایش ۱۰ جلسه ۱/۵ ساعته تحت درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد قرار گرفت و گروه گواه هیچ مداخله‌ای دریافت نکرد. تجزیه و تحلیل داده‌های آماری با استفاده از روش تحلیل کوواریانس تک متغیره و با نرم‌افزار SPSS نسخه ۲۳ صورت گرفت. سطح معناداری آزمون‌ها ۰/۰۵ در نظر گرفته شد. یافته‌ها نشان داد که بعد از مداخله، اثر درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر کیفیت زندگی و رضایت زناشویی مادران کودکان کم‌شنوا و ناشنوا معنادار بود. بر اساس نتایج پژوهش پیشنهاد می‌شود که برنامه‌ی مذکور در دستور کار روانشناسان، مشاوران و مراکز بهزیستی و توان‌بخشی برای افزایش کیفیت زندگی و رضایت زناشویی مادران کودکان کم‌شنوا و ناشنوا قرار گیرد. **کلیدواژه:** درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد، کیفیت زندگی، رضایت زناشویی.

مجله پیشرفت‌های نوین در علوم رفتاری، دوره هفتم، شماره پنجاه و پنجم، سال ۱۴۰۱

مقدمه

کیفیت زندگی افراد یکی از گام‌های ضروری و مثبت در برخورد با موقعیت‌های متفاوت زندگی نظیر چالش‌ها و مشکلات متعدد به شمار می‌رود و می‌تواند از تشدید آن‌ها جلوگیری کند. کیفیت زندگی، ادراک فرد از میزان رضایت و خشنودی در زندگی، سلامت خانوادگی، جسمانی و اجتماعی، امید به زندگی و سلامت روانی افراد مبتلابه اختلال یا بیمار است (مک داوول و پراوت، ۲۰۰۲). کیفیت زندگی برای سنجش نیازهای جامعه، سنجش اثربخشی اجتماعی مبتلایان، شناسایی افراد آسیب‌پذیر و با ریسک بالا، اجرای سیاست‌های بهداشتی بهینه متناسب با این مسائل و اختصاص منابع در بخش سلامت استفاده می‌شود (بومپوری و همکاران، ۲۰۱۴). کیفیت زندگی یک تعریف چند وجهی است که وضعیت افراد را از لحاظ سلامت جسمانی، عاطفی، روانی و اجتماعی مورد بررسی و ارزیابی قرار می‌دهد (فرانس، ۲۰۰۵). مطالعات طولی و مقطعی در حوزه‌ی کیفیت زندگی نشان می‌دهد که با افزایش کیفیت زندگی، می‌توان آرامش روانی و مناسبات اجتماعی و خانوادگی بهتری را برای افراد فراهم کرد. در مورد کیفیت زندگی، روابط با خانواده و بستگان به‌عنوان مهم‌ترین جنبه بررسی شده که پیش از هر چیز دیگری اهمیت دارد و فعالیت‌های خانواده به‌طور ویژه با رضایت از زندگی و بهزیستی در ارتباط می‌باشد (وار و همکاران، ۲۰۰۴). در این راستا کیفیت زندگی مطلوب باعث بالا رفتن میزان سلامت روان و سازگاری بهینه با محیط می‌گردد. از متغیرهایی که با کیفیت زندگی مادران کودکان کم‌شنوا و ناشنوا در ارتباط است، رضایت زناشویی می‌باشد. رضایت زناشویی را ارزیابی کلی و ذهنی فرد، از ماهیت ازدواج تعریف کرده‌اند و شامل میزانی از برآورده شدن نیازها، توقعات و امیال فرد است. رضایت زناشویی، میزان علاقه‌مندی زوجها به یکدیگر و نگرش مثبت به متأهل بودن است که با عواملی از جمله مسائل شخصیتی، ارتباط، حل تعارض، مدیریت مالی، فعالیت‌های اوقات فراغت، رابطه جنسی، فرزندان و دوستان و جهت‌گیری مذهبی وابسته است (آمری، ۲۰۰۱). رضایت زناشویی انطباق بین وضعیت موجود فرد در روابط زناشویی با وضعیت مورد انتظار اوست. همچنین رضایت زناشویی را احساسات عینی خشنودی، رضایت و لذت تجربه‌شده توسط زن و شوهر می‌داند که آن‌ها در موقع توجه به تمام جنبه‌های ازدواج خود به دست می‌آورند (ویلیامسون و لاونر، ۲۰۲۰). آذرخش و همکاران (۱۳۹۸) در مطالعه‌ای تحت عنوان اثربخشی درمان پذیرش و تعهد بر رضایت زناشویی با نقش تعدیل‌کنندگی ویژگی‌های شخصیت دریافتند که نتایج پس‌آزمون نشان از افزایش رضایت زناشویی گروه آزمایش داشت و تحلیل روش بلوکی نشان داد که درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر افزایش رضایت زناشویی با نقش تعدیل‌کننده ویژگی‌های شخصیت تأثیر معنی‌داری داشته است. تامپسون و همکاران (۲۰۲۱) در مطالعه خود با عنوان درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد مبتنی بر اینترنت: یک مرور سیستماتیک فراتشخیصی و فرا تحلیل برای نتایج سلامت روان دریافتند که مداخلات با راهنمایی درمانگر در بهبود افسردگی و انعطاف‌پذیری روان‌شناختی در مقایسه با ACT غیرمستقیم، اثربخشی بیشتری را نشان داد و جمعیت‌هایی که بر اساس شرایط یا علائم روانی تعریف شده‌اند (به‌عنوان مثال، نمونه‌های افسرده) در مقایسه با جمعیت‌های غیربالینی یا جسمانی (به‌عنوان مثال، درد مزمن) اضطراب را بهبود بخشیده‌اند. بای و همکاران (۲۰۲۰) در پژوهشی تحت عنوان درمان پذیرش و تعهد برای کاهش افسردگی: یک مرور سیستماتیک و متا آنالیز که ۱۸ مطالعه با ۱۰۸۸ شرکت‌کننده در این بررسی گنجانده شد و چهار مطالعه به‌عنوان مطالعات باکیفیت بالا و ۱۴ مطالعه باقی‌مانده به‌عنوان مطالعات باکیفیت متوسط رتبه‌بندی شدند؛ نشان دادند ACT در مقایسه با گروه کنترل افسردگی

را به میزان قابل توجهی کاهش داد. تجزیه و تحلیل تفاوت معنی داری بین گروه ACT و گروه کنترل پس از مداخله، نشان داد. کوتو- لسمس و همکاران (۲۰۲۰) در تحقیقی تحت عنوان درمان پذیرش و تعهد در قالب گروهی برای اضطراب و افسردگی. یک مرور سیستماتیک دریافتند که آن دسته از بیمارانی که مداخلات مبتنی بر درمان پذیرش و تعهد را دریافت کرده بودند، نسبت به بیماران گروه کنترل بدون درمان، حالت عاطفی بهتری و انعطاف پذیری روانی بیشتری نشان دادند؛ و همچنین هیچ تفاوتی با درمان شناختی و درمان شناختی-رفتاری یافت نشد. سلیمی و همکاران (۲۰۱۹) در پژوهشی به بررسی اثربخشی گروه درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر استراتژی‌های تنظیم شناختی هیجان در مادران کودکان با طیف اوتیسم پرداختند. نتایج پژوهش آنان نشان داد که گروه درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد تأثیر معنی داری در مؤلفه‌های تنظیم شناختی هیجان دارد. کریمی و آقای (۲۰۱۸) در پژوهشی به بررسی اثربخشی کاربرد گروه درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر اضطراب، افسردگی و استرس در دانش آموزان دختر دبیرستانی پرداختند. نتایج پژوهش آنان نشان داد، درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد در کاهش افسردگی، اضطراب و درک استرس مؤثر بوده و دوره پیگیری پس از گذشت تأثیر داشته است.

بنابراین، با توجه به نقش اساسی مادران در تربیت فرزندان و آماده کردن آن‌ها برای چالش‌های روبه‌رو در زندگی، وجود کیفیت زندگی مطلوب و میزان رضایت زناشویی بالا تضمین‌کننده نحوه تربیت مطلوب و آموزش صحیح کودکان از طرف مادران می‌باشد. لذا انجام پژوهش‌هایی در این زمینه برای ارتقای کیفیت زندگی و رضایت زناشویی ضروری به نظر می‌رسد. تاکنون مطالعه‌ای در داخل کشور به تبیین اثربخشی درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر کیفیت زندگی و رضایت زناشویی مادران کودکان کم‌شنوا و ناشنوا نپرداخته است. لذا انجام این پژوهش می‌تواند دست آوردهای تلویحی مهمی برای اداره بهزیستی و سازمان‌های مرتبط با مادران کودکان دارای نیازهای ویژه به دنبال داشته باشد. در نهایت پژوهش حاضر با توجه به مطالب ارائه شده در بالا درصدد بررسی اثربخشی درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر کیفیت زندگی و رضایت زناشویی مادران کودکان کم‌شنوا و ناشنوا می‌باشد و همچنین بر اساس ملاحظات نظری و یافته‌های پژوهشی موجود در زمینه موضوع مورد بررسی، فرضیه: درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر کیفیت زندگی و رضایت زناشویی مادران کودکان کم‌شنوا و ناشنوا مؤثر است؛ مورد بررسی قرار گرفت.

روش پژوهش

پژوهش حاضر از نوع نیمه آزمایشی با طرح پیش‌آزمون-پس‌آزمون با گروه گواه بود. جامعه آماری شامل تمامی مادران کودکان کم‌شنوا و ناشنوا شهر سقز در سال ۱۴۰۰-۱۳۹۹ بود که از طریق روش نمونه‌گیری در دسترس از بین افراد واجد شرایط تعداد ۳۰ نفر وارد مطالعه شده و به صورت تصادفی در دو گروه ۱۵ نفره آزمایش و گواه جایگزین شدند. گروه آزمایش ۱۰ جلسه ۱/۵ ساعته تحت درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد قرار گرفت و گروه گواه هیچ مداخله‌ای دریافت نکرد. ملاک‌های ورود آزمودنی‌ها عبارت بودند از: گذشتن حداقل ۳ سال از ازدواج، داشتن فرزند، داوطلب شرکت در پژوهش و همچنین دارای سواد خواندن و نوشتن، عدم ابتلا به اختلالات روانشناختی و بیماری‌های مزمن جسمانی، عدم شرکت همزمان در سایر گروه‌های مشاوره‌ای و درمانی و ملاک‌های خروج شامل غیبت بیش از دو جلسه در پروتکل درمانی و مایل نبودن به ادامه همکاری در جلسات آموزشی بود. در آخر این اطمینان به افراد داده شد که تمام اطلاعات محرمانه هستند و برای امور پژوهشی استفاده خواهند شد؛ به‌منظور رعایت حریم

خصوصی، نام و نام خانوادگی شرکت‌کنندگان ثبت نشد. در این پژوهش جهت گردآوری داده‌ها از پرسشنامه کیفیت زندگی سازمان بهداشت جهانی و رضایت زناشویی انریچ (۱۹۸۳) استفاده شد.

پرسشنامه‌ی کیفیت زندگی سازمان بهداشت جهانی (۱۹۹۸): مقیاس فرم کوتاه کیفیت زندگی (WHOQOL) در سال ۱۹۹۸ تدوین شده است. این پرسش‌نامه دارای ۲۶ سؤال است که چهار حیطه سلامت جسمانی، سلامت روانی و روابط اجتماعی، سلامت محیطی را می‌سنجد. پاسخ به سؤالات به صورت لیکرتی و ۵ گزینه‌ای می‌باشد. در پایان، مجموع کل نمره‌های این پرسشنامه به صورت ۰ تا ۱۰۰ در نظر گرفته می‌شود که برحسب امتیازهای کسب‌شده، کیفیت زندگی آن‌ها در یکی از سه گروه نامطلوب، متوسط، مطلوب قرار می‌گیرد (حسین دخت و همکاران، ۱۳۹۲). در ایران نجات و همکاران (۲۰۰۶) این مقیاس را هنجاریابی کرده‌اند. ضریب آلفای پرسشنامه را برای جمعیت سالم در حیطه سلامت جسمانی ۰/۷۰، سلامت روانی ۰/۷۳، روابط اجتماعی ۰/۵۵ و ارتباطات محیطی ۰/۸۴ به دست آورده‌اند. ضریب پایایی روش بازآزمایی را پس از دو هفته ۰/۷۰ گزارش کرده‌اند. در پژوهش حاضر میزان پایایی پرسشنامه از طریق روش آلفای کرونباخ ۰/۷۲ به دست آمد.

پرسشنامه رضایت زناشویی انریچ (۱۹۸۳): این پرسشنامه توسط اولسون و همکاران ساخته شد. ۴۷ گویه دارد و داری ۱۲ زیر مقیاس است. پاسخ به سؤالات به صورت طیف ۵ درجه‌ای لیکرت (کاملاً موافقم، موافقم، نظری ندارم، مخالفم و کاملاً مخالفم) می‌باشد. اولسون و همکاران^۱ (۱۹۸۳) ضریب آلفای کرونباخ این پرسشنامه را ۰/۹۲ گزارش کرده‌اند. در ایران ضریب پایایی این پرسشنامه ۰/۹۳ گزارش شده است. همبستگی این پرسشنامه با رضایت خانوادگی از ۰/۴۱ تا ۰/۶۰ و با مقیاس‌های رضایت از زندگی ۰/۳۳ تا ۰/۴۱ به دست آمده و نشانه‌ی روایی سازه آن است (سلیمانیان، ۱۳۷۳). در پژوهش حاضر میزان پایایی پرسشنامه از طریق روش آلفای کرونباخ ۰/۷۹ به دست آمد.

در پژوهش حاضر پروتکل درمانی مبتنی بر پذیرش و تعهد اجرا شد که آزمودنی‌های گروه آزمایش به مدت ۵ هفته متوالی در هر هفته دو جلسه درمانی ۱/۵ ساعته داشتند. همزمان هر دو گروه آزمایش و گواه به پرسشنامه کیفیت زندگی سازمان بهداشت جهانی (۱۹۹۸) و رضایت زناشویی انریچ (۱۹۸۳) جواب دادند و گروه آزمایش تحت برنامه درمانی مبتنی بر پذیرش و تعهد قرار گرفت و گروه گواه تحت هیچ روش درمانی قرار نگرفت. شیوه ارائه مطالب در این برنامه به صورت مشارکتی بود. رئوس و محتوای اصلی هر جلسه توسط درمانگر ارائه می‌شد و آنگاه افراد گروه آزمایش فعالانه وارد بحث می‌شدند. فرایند هر جلسه شامل مرور مباحث قبلی، آموزش مستقیم به صورت سخنرانی، بحث گروهی، بارش فکری، انجام تکالیف و ایفای نقش بود. خلاصه محتوای پروتکل درمانی مبتنی بر تعهد و پذیرش و فعالیت‌های انجام‌شده در گروه آزمایش در جدول ۱ ارائه شده است.

¹. Olson

جدول ۱. خلاصه محتوای طرح درمانی مبتنی بر پذیرش و تعهد

جلسه	موضوع، هدف و محتوا
اول	جلسه آشنایی اولیه با مراجع و برقراری رابطه مناسب با هدف پر کردن صحیح پرسشنامه‌ها و ایجاد اعتماد. اجرای پیش‌آزمون، ارزیابی، مصاحبه تشخیصی و ضابطه‌بندی درمان
دوم	آشنایی با مفاهیم درمانی پذیرش و تعهد، ایجاد بیش در مراجع نسبت به مشکل و به چالش کشیدن مهارگری.
سوم	آموزش نوامیدی خلاقانه و آشنایی با فهرست ناراحتی‌ها و مشکلاتی که مراجع برای رهایی از آن‌ها تلاش کرده است
چهارم	ایجاد پذیرش و ذهن‌آگاهی به‌واسطه رها کردن تلاش برای مهارگری و ایجاد گسلش شناختی و مرور جلسه پیشین و تکالیف.
پنجم	آموزش زندگی ارزش‌مدار، انتخاب و مرور جلسات پیشین و ارائه تکالیف.
ششم	ارزیابی اهداف و اعمال، تصریح ارزش‌ها، اهداف و اعمال و موانع آن‌ها
هفتم	بررسی مجدد ارزش‌ها، اهداف و اعمال و آشنایی و مشارکت با اشتیاق و تعهد
هشتم	شناسایی و رفع موانع عمل متعهدانه، ایجاد تعهد
نهم	تکرار و یادآوری موارد غیرقابل‌کنترل و ایجاد حس درماندگی و تنظیم و دستیابی به اهداف واقعی و ایجاد تعهد و برداشتن گام و انعطاف‌پذیری
دهم	بازنگری به تکلیف داده‌شده. بحث مجدد و انجام تکنیک‌های آموزش داده‌شده و رسیدگی به موانع عدم موفقیت در اجرا، تأکید به پایبندی به احترام، بحث در مورد انتخاب تکنیک‌های متناسب برای هر فرد در موارد خشم و پاسخگویی به سوالات و انجام پس‌آزمون.

در پژوهش حاضر پس از تأیید مفروضه‌های آماری نرمالیتی داده‌ها با استفاده از آزمون شاپیرو - ویلک، همچنین پس از برگزاری جلسه‌های آموزشی و اجرای پس‌آزمون‌ها به‌منظور آزمودن فرضیه‌ها، داده‌ها با استفاده از روش‌های آمار توصیفی مانند میانگین، انحراف معیار تحلیل شد و در سطح استنباطی به‌منظور بررسی فرضیه‌های پژوهش بعد از برقراری پیش‌فرض‌های اساسی شامل همگنی واریانس‌ها (آزمون لوین) و همگنی شیب‌خط رگرسیون از روش تحلیل کوواریانس تک متغیره (ANCOVA) استفاده شد و همچنین برای تحلیل یافته‌ها و داده‌های این پژوهش تحلیلگر آماری SPSS23 مورد استفاده قرار گرفت و سطح معناداری آزمون‌ها ۰/۰۵ در نظر گرفته شد.

یافته‌ها

یافته‌های توصیفی نشان داد که میانگین و انحراف معیار سن برای مادران کودکان کم‌شنا و ناشنوا به ترتیب ۳۱/۱۷ و ۶/۳۲ بود. نتایج آزمون تی مستقل نیز نشان داد که از لحاظ سن بین دو گروه آزمایش و کنترل تفاوت معنی‌داری وجود نداشت ($p=0/134$). پیش از تحلیل داده‌ها بررسی پیش‌فرض نرمال بودن بر اساس آزمون شاپیرو- ویلک بررسی شد و فرض نرمال بودن داده‌ها برقرار بود. نتایج آزمون شاپیرو- ویلک در جدول ۲ ارائه شده است.

جدول ۲. نتایج آزمون شاپرو ویلک جهت بررسی نرمال بودن داده‌ها

متغیر	آماره	سطح معناداری
کیفیت زندگی	پیش آزمون	۰/۹۸۹
	پس آزمون	۰/۴۲۷
رضایت زناشویی	پیش آزمون	۰/۹۱۸
	پس آزمون	۰/۲۱۰

با توجه به نتایج جدول ۲ در متغیرهای کیفیت زندگی و رضایت زناشویی مقدار Z به دست آمده معنادار نیست ($p > 0/05$)؛ بنابراین فرض نرمال بودن توزیع داده‌ها رعایت شده است.

جدول ۳. یافته‌های توصیفی مربوط به متغیرهای پژوهش در دو گروه آزمایش و گواه

متغیر	گروه	پیش آزمون		پس آزمون	
		تعداد	میانگین	انحراف معیار	میانگین
کیفیت زندگی	گواه	۱۵	۳۶/۹۰	۱۰/۲۹	۳۵/۱۳
	آزمایش	۱۵	۳۶/۰۶	۱۱/۴۰	۴۸/۹۱
رضایت زناشویی	گواه	۱۵	۱۳۸/۱۳	۱۷/۴۹	۱۳۷/۵۸
	آزمایش	۱۵	۱۳۷/۲۰	۱۶/۹۷	۱۵۴/۱۹

همان‌طور که نتایج جدول ۳ نشان می‌دهد میانگین و انحراف معیار گروه‌های آزمایش و گواه در مرحله پیش آزمون و پس آزمون به تفکیک ارائه شده است. بر اساس نتایج جدول میانگین کیفیت زندگی در گروه آزمایش از (۳۶/۰۶) در مرحله پیش آزمون به (۴۸/۹۱) در مرحله پس آزمون و میانگین رضایت زناشویی در گروه آزمایش از (۱۳۷/۲۰) در مرحله پیش آزمون به (۱۵۴/۱۹) در مرحله پس آزمون بعد از مداخله درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد افزایش یافته است.

جدول ۴. آزمون لوین برای همگنی واریانس متغیرهای پژوهش

متغیر	F	درجه آزادی اول	درجه آزادی دوم	سطح معناداری
کیفیت زندگی	۱/۹۸	۱	۲۸	۰/۱۷۵
رضایت زناشویی	۱/۷۰	۱	۲۸	۰/۲۳۰

همچنین، نتایج به دست آمده در جدول ۴ نشان می‌دهد با توجه به اینکه سطح معناداری بیش از ۰/۰۵ است، می‌توان نتیجه گرفت که همگنی واریانس‌های متغیرهای کیفیت زندگی و رضایت زناشویی برقرار است. آزمون لوین همگنی واریانس‌های پیش آزمون و پس آزمون را تأیید کرده است.

جدول ۵. پیش فرض همگنی شیب رگرسیون برای متغیرهای پژوهش

متغیر	درجه آزادی	میانگین مجزورات	F	سطح معناداری
کیفیت زندگی	۱	۸۱۰/۲۴۷	۳/۲۱	۰/۰۸۳
رضایت زناشویی	۱	۶۵۰/۴۳۱	۲/۸۹	۰/۰۹۷

در جدول ۵ مفروضه همگنی شیب رگرسیون برای متغیرهای کیفیت زندگی و رضایت زناشویی با سطح معناداری بزرگتر از ۰/۰۵ را نشان می‌دهد. پیش فرض همگنی شیب رگرسیون مبنی بر معنادار نبودن تعامل گروه - پیش‌آزمون تأیید می‌شود و بنابراین، پس از تحقق پیش فرض‌ها از آزمون تحلیل کوواریانس تک متغیره استفاده شد.

جدول ۶. نتایج آزمون تحلیل کوواریانس تک متغیره مربوط به متغیرهای پژوهش

متغیر	مجموع مجذورات	درجه آزادی	میانگین مجذورات	f	سطح معناداری	اندازه اثر
کیفیت زندگی	۱۳۶۸۹/۴۰	۱	۱۳۶۸۹/۴۰	۲۹/۱۷	۰/۰۰۱	۰/۴۹۸
رضایت زناشویی	۱۶۸۰۵/۱۷	۱	۱۶۸۰۵/۱۷	۳۹/۴۲	۰/۰۰۱	۰/۵۷۲

بر اساس نتایج جدول ۶ مداخله برنامه مبتنی بر پذیرش و تعهد بر کیفیت زندگی و رضایت زناشویی مادران کودکان کم‌شنوا و ناشنوا تأثیر مثبت و معنادار داشته است و همچنین با توجه به اندازه اثر محاسبه شده اتا و معنادار بودن آن می‌توان گفت که ۴۹ درصد از واریانس کیفیت زندگی و همچنین ۵۷ درصد از واریانس رضایت زناشویی به وسیله مداخله برنامه مبتنی بر پذیرش و تعهد تبیین می‌شود.

بحث و نتیجه‌گیری

پژوهش حاضر با هدف اثربخشی درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد (ACT) بر کیفیت زندگی و رضایت زناشویی مادران کودکان کم‌شنوا و ناشنوا انجام شد. یافته‌های پژوهش نشان داد که درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد (ACT) بر کیفیت زندگی و رضایت زناشویی مادران کودکان کم‌شنوا و ناشنوا اثربخش است. به عبارتی، درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد (ACT) توانایی افزایش میانگین متغیر وابسته یعنی کیفیت زندگی و رضایت زناشویی را داشت. یافته‌های این پژوهش با نتایج احمدی و ولی زاده (۱۴۰۰) مبنی بر اثر درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر کیفیت زندگی و اضطراب مرگ سالمندان؛ سلطانی زاده، حسینی و کاظمی زهرانی (۱۴۰۰) مبنی بر اثر درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر سازگاری اجتماعی و خودتنظیمی یادگیری دانش‌آموزان دختر دارای اضطراب امتحان؛ موسوی تیله بنی، احدی و ثابت (۱۴۰۰) مبنی بر اثر درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر بهزیستی روان‌شناختی و خودکارآمدی دانش‌آموزان کم‌بینا؛ کوه نشین طارمی، افشاری نیا و کاکا برای (۱۴۰۰) مبنی بر اثر درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد و در افزایش رضایت از زندگی در پرستاران شاغل در بیمارستان‌های تأمین اجتماعی شهر کرمانشاه همسو می‌باشد. در تبیین یافته اول مبنی بر اثر درمان پذیرش و تعهد بر کیفیت زندگی می‌توان اظهار کرد که درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد کیفیت زندگی مادران را از طریق عواملی چون پذیرش بدون قضاوت، بودن در لحظه حال، کنار آمدن با تجارب درونی بدون اجتناب، سرکوب و یا تلاش برای تغییر هیجانات منفی را بهبود بخشیده است (احمدی و ولی زاده، ۱۴۰۰). این درمان با تأثیراتی که در تغییرات تنظیم هیجان و تغییرات رفتاری فرد داشته‌اند، منجر به تغییراتی در سبک زندگی و نگرش به زندگی افراد شده‌اند. در رویکرد پذیرش و تعهد برخلاف روش‌های درمانی دیگر، هیچ‌گونه ارزش یا سبک خاص زندگی به افراد تحمیل نمی‌شود. در عوض، مراجع طبق نظام ارزشی خود به تصمیم‌گیری درباره تغییر می‌پردازد (تقوایی، ۱۳۹۸).

همچنین در تبیین یافته‌ی دوم پژوهش مبنی بر اثر درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر رضایت زناشویی می‌توان گفت که رضایت از روابط زناشویی در درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد نیز از طریق فرایندهایی نظیر گسستن از اضطراب و نگرانی‌هایی که باعث در بند ماندن افراد در نگرش‌های منفی به خود و همسر می‌شود، رهایی از گذشته و تجارب تلخ و در زمان حال زندگی کردن و تأکید بر ارزش‌ها و عمل متعهدانه برای بهبود کیفیت روابط زناشویی به‌خوبی قابل تقویت است. با تمرکز بر پذیرش، گسلش، خود به‌عنوان زمینه، در زمان حال بودن، ارزش‌ها و عمل متعهدانه در درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد کارکرد تنظیم‌زبانی شناخت و کارکرد فعال‌سازی رفتاری معطوف به ارتقای کیفیت روابط زناشویی را می‌توان به‌خوبی به‌عنوان هدف اصلی محور توجه قرارداد (محمدی، کشاورزی ارشدی، فرزاد، صالحی، ۱۳۹۵). از محدودیت‌های پژوهش می‌توان به مکان اجرا و گستره اجرای پژوهش به شهر سقز نام برد که احتیاط در تعمیم‌یافته‌ها را سبب می‌شود. همچنین ماهیت خود گزارشی پرسشنامه‌ها که شرکت‌کنندگان در مطالعه می‌توانند معمولاً تصویر مطلوبی با تحریف اطلاعات و افشای اطلاعات غلط از خودشان نشان دهند، سعی شد با ایجاد حس اعتماد و رابطه مثبت در این زمینه و اطمینان کامل جهت محرمانه بودن اطلاعات تا حدودی این مسئله را کنترل کرد. عدم وجود مرحله پیگیری به علت همکاری نکردن و خارج شدن تعداد زیادی از افراد نمونه مورد مطالعه در پایان پژوهش و همچنین وجود بیماری کرونا در زمان اجرای پژوهش از دیگر محدودیت‌های پژوهش بود. پیشنهاد می‌گردد در مطالعات بعدی حتماً مرحله پیگیری نیز لحاظ شود تا روند درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد را بتوان در طول زمان مشاهده نمود. در نهایت طرح‌ریزی و اجرای برنامه‌های غربالگری جهت شناسایی مادران کودکان کم‌شنوا و ناشنوا با رضایت زناشویی پایین توسط مراکز توان‌بخشی و ارجاع آنان به کلینیک‌های روان‌شناختی، مشاوره و متخصصین مربوطه صورت پذیرد.

تشکر و قدردانی

بدین‌وسیله از تمامی کارکنان کلینیک توان‌بخشی کودکان کم‌شنوا و ناشنوا پژواک و مادران شرکت‌کننده در پژوهش شهر سقز که صمیمانه ما را یاری کردند، تشکر و قدردانی می‌گردد. این پژوهش بدون حمایت مالی سازمان خاصی صورت گرفته است و به نبود تضاد منافع نویسندگان اشاره می‌شود. همه نویسندگان مقاله در تدوین و تحلیل و تفسیر داده‌های نسخه پیش‌نویس و دست‌نویس مقاله همکاری داشته و آن را خوانده و تأیید کرده‌اند.

منابع

- احمدی، وحید و ولی‌زاده، حدیث. (۱۴۰۰). اثربخشی درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر کیفیت زندگی و اضطراب مرگ سالمندان. روان‌شناسی پیری، ۷(۲)، ۱۵۳-۱۶۶.
- آذرخش، الهام؛ منیر پور، نادر و ضرغام حاجبی، مجید. (۱۳۹۸). اثربخشی درمان پذیرش و تعهد بر رضایت زناشویی با نقش تعدیل‌کنندگی ویژگی‌های شخصیت. سبک زندگی اسلامی با محوریت سلامت، ۳(۳)، ۸۲-۸۷.
- حسین دخت، آرزو؛ فتحی آشتیانی، علی و تقی‌زاده، محمد احسان. (۱۳۹۲). رابطه هوش معنوی و بهزیستی معنوی با کیفیت زندگی و رضایت زناشویی. فصلنامه روانشناسی و دین، ۶(۲)، ۵۷-۷۴.

- سلطانی زاده، محمد؛ حسینی، فاطمه و کاظمی زهرانی، حمید. (۱۴۰۰). اثربخشی درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر سازگاری اجتماعی و خودتنظیمی یادگیری دانش‌آموزان دختر دارای اضطراب امتحان. مطالعات روانشناسی تربیتی، ۱۸(۴۱)، ۱۷-۲۹.
- سلیمانیان، علی اکبر. (۱۳۷۳). بررسی تأثیر تفکرات غیرمنطقی (براساس رویکرد شناختی) بر نارضایتی زناشویی. پایان نامه ی کارشناسی ارشد مشاوره. دانشگاه تربیت معلم.
- کوه نشین طارمی، فریبا؛ افشاری نیا، کریم و کاکابرابی، کیوان. (۱۴۰۰). مقایسه اثربخشی درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد (ACT) و درمان فراتشخیصی در افزایش رضایت از زندگی در پرستاران شاغل در بیمارستان های تأمین اجتماعی شهر کرمانشاه. روش ها و مدل های روان‌شناختی، ۱۲(۴۳)، ۵۵-۶۹.
- محمدی، الهام؛ کشاورزی ارشدی، فرناز؛ فرزاد، ولی الله و صاحی، مهدیه. (۱۳۹۵). اثربخشی درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر رضایت زناشویی زنان افسرده. دانش و پژوهش در روانشناسی کاربردی، ۱۷(۲)، ۲۶-۳۵.
- موسوی تیله بنی، میرعون؛ احدی، حسن و ثابت، مهرداد. (۱۴۰۰). اثربخشی درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر بهزیستی روان‌شناختی و خودکارآمدی دانش‌آموزان کم‌بینا. طب پیشگیری، ۸(۱)، ۲۳-۳۲.
- نجات، سحرناز؛ منتظری، علی؛ کاظم، محمد؛ هلاکوئی، کوروش و مجدزاده، سیدرضا. (۱۳۸۴). کیفیت زندگی مردم شهر تهران بر اساس پرسش‌نامه WHOQOL-BREF. فصلنامه حکیم، ۱۰(۳)، ۱-۸.
- Ameri, F. (2001). Investigating the effect of strategic family therapy interventions on marital disputes. PhD Thesis in Psychology, Tarbiat Modares University.
- Bai, Z., Luo, S., Zhang, L., Wu, S., & Chi, I. (2020). Acceptance and commitment therapy (ACT) to reduce depression: A systematic review and meta-analysis. *Journal of Affective Disorders*, 260, 728-737.
- Bompoti, E., Niakas, D., Nakou, I., Siamopoulou-Mavridou, A., Tzoufi, M.S. (2014). Comparative study of the health-related quality of life of children with epilepsy and their parents. *Epilepsy and Behavior*, 41, 11-7.
- Coto-Lesmes, R., Fernández-Rodríguez, C., & González-Fernández, S. (2020). Acceptance and Commitment Therapy in group format for anxiety and depression. A systematic review. *Journal of affective disorders*, 263, 107-120.
- Ferrans, CE. (2005). Definitions and conceptual models of quality of life. *Outcomes assessment in cancer: Measures, Methods, and Applications*, 5(9), 14-30.
- McDowell, I., Praught, E. (2002). Survey measurements of emotional well-being: The health opinion survey and the Bradburn scale compared. *Canadian Journal of Public Health*, 76(4), 250-4.
- Olson, D.H., Fournier, D. G., & Druckman, J. M. (1983). PREPARE/ENRICH Counselor's Manual. PREPARE/ENRICH, Inc., P.O. Box 190, Minneapolis, MN 55458.
- Thompson, E. M., Destree, L., Albertella, L., & Fontenelle, L. F. (2021). Internet-based acceptance and commitment therapy: a transdiagnostic systematic review and meta-analysis for mental health outcomes. *Behavior Therapy*, 52(2), 492-507.
- Warr, P. B., Butcher, V., Robertson, I. T. & Callinan, M. (2004). Older people's well-being as a function of employment, retirement, environmental characteristics and role preference. *British Journal of Psychology*, 21(14), 56-63.

- Williamson, H.C., Lavner, J.A. (2020). Trajectories of marital satisfaction in diverse newlywed couples. *Social Psychological and Personality Science*, 11(5), 597-604.

مجله پیشرفت‌های نوین در علوم رفتاری